

چرا والدین فرزندان را تنبیه می کنند؟

علیرغم آموزه های دینی ما و با وجود آموزش هایی که در جامعه داده می شود، هنوز هم کم نیستند پدر و مادرهایی که تنبیه را به زعم خود بهترین راه آدم کردن فرزندان می دانند...

سلامت نیوز : علیرغم آموزه های دینی ما و با وجود آموزش هایی که در جامعه داده می شود، هنوز هم کم نیستند پدر و مادرهایی که تنبیه را به زعم خود بهترین راه آدم کردن فرزندان می دانند و آموزش درس زندگی به کودکان خود را از طریق کتک زدن یا توهین کردن جایز می دانند. شاید تصور کنید در حال حاضر گرایش والدین به تنبیه بدنی کمتر باشد اما واقعیت این است که فرهنگ نادرست تنبیه به دلیل عدم شناخت از راه های تربیتی معقول هنوز هم یک راه کار مهم برای والدین محسوب می شود.

دکتر سید حسن علم الهدی معاون امور اجتماعی سازمان بهزیستی در این مورد می گوید: در کشور ما بیش از ۸۰ درصد کودک آزاری ها در درون خانواده بر روی کودکان ۴ تا ۱۴ سال اتفاق می افتد که این آزارها به صورت جسمی، جنسی و روانی از سوی ناپدری، نامادری و بعضاً به وسیله پدر و مادر واقعی بر روی کودک اعمال می شود. دکتر علم الهدی می گوید: ۶۶ درصد کودک آزاری های در کشور ما از سوی مردان اعمال می شود که در این زمینه دختران بیش از پسران در معرض این آزارها قرار دارند و همچنین خانواده های طلاق ۲۵ درصد کودک آزاری ها را به خود اختصاص می دهند.

کودک آزاری جسمی و بدنی اولین و شایع ترین کودک آزاری است که بیشتر در خانواده های نیازمند و در معرض از هم پاشیدگی اتفاق می افتد. کودک آزاری عاطفی، نوع دوم کودک آزاری است که شامل، تحقیر، سرزنش و خدشه دار کردن شخصیت کودک است که علاوه بر خانواده های فقیر در خانواده های نسبتاً مرفه جامعه نیز دیده می شود و تقریباً شایع ترین شکل کودک آزاری است. همچنین در این میان ، کار پیش از موعد کودکان در مزرعه، کارگاه های زیرزمینی و خیابان ها بیش از ۱۵ سالگی و نیز کودک ربایی به منظور انتقام گرفتن از والدین یا باج خواهی مالی ، از مصادیق دیگر کودک آزاری در تمام کشورهای جهان است. معاون امور اجتماعی سازمان بهزیستی می گوید: علی رغم تأکید فراوان دین مبین اسلام نسبت به تکریم کودک و محبت به او، به دلیل فقر فرهنگی و غفلت برخی خانواده ها نسبت به اخلاق دینی و آموزه های تربیتی و اسلامی، کودک آزاری در جامعه روز به روز روند افزایش به خود می گیرد.

فضای خشونت آمیز در خانواده، انتظارات غیر واقعی و نابجا از کودکان بدون توجه به توانایی های آنها، برآورده نشدن آرزوهای دوران کودکی والدین و انتظار تجلی آنها در فرزندان، به سرپرستی و طلاق، ازدواج های مجدد، بیکاری، فقر معیشتی و کیفیت نامطلوب زندگی، بیماری های روانی و عدم تعادل شخصیتی، بروز رفتارهای شدید عصبی نظیر جنون آنی در والدین و تجربه مورد آزار قرار گرفتن خود والدین در دوران کودکی، از دلایل عمده آزار کودکان از سوی والدین است.

البته خلاء قانونی در رابطه با حقوق کودک نیز مضاف بر علت است که حدود تنبیه را برای خانواده ها مشخص نمی کند و عملاً تنبیه شدید کودکان توسط پدر و مادرها به دلیل فقدان قانون در این مورد است. اما تعداد زیاد فرزندان و پر جمعیتی خانواده، فقدان آموزش مهارت های زندگی مخصوصاً در رابطه با زوجهای جوان به دلیل عدم تجربه لازم در برخورد با کودکان، غفلت از مسایل تربیتی و پژوهشی در مدارس و معلولیتها از دلایل دیگر بروز کودک آزاری در میان خانواده هاست و کمتر کسی را می توان یافت که در کودکی قربانی یکی از این موارد نبوده باشد.